

BRAAKBALONDERZOEK

Pennen en haren van de egel (*Erinaceus europaeus* L.) in braakbal van ransuil (*Asio otus* (L.))

Door G. M. P. Sponselee

Onder een roestboom, waar gedurende de winter 1970—1971 regelmatig 2 tot 4 ransuilen verbleven, werd op 13 maart 1971 een braakbal gevonden, temidden van andere exemplaren, welke vrijwel geheel bestond uit pennen en haren van een egel.

De vindplaats is gelegen in de Kruispolder nabij Kloosterzande, gemeente Hontenisse, oostelijk Zeeuwsch-Vlaanderen.

De pennen waren gemakkelijk te determineren met de door IJsseling en Scheygrond (1950) gegeven beschrijving.

Voor zover is na te gaan zijn in ons land nimmer resten van een egel in de braakballen van een ransuil aangetroffen.

Volgens mededeling van A. M. Husson beschrijft Schreuder (1947) wel de vondst van egelpennen in een braakbal van een steenuil.

Uttendörfer (1952) noemt als predatoren van de egel: havik, milaan en vooral oehoe, misschien ook buizerd en torenvalk.

Witherby e.a. (1958) noemen de egel niet als prooidier van de ransuil.

Southern (1964) noemt als predator ook nog de bosuil.

De betreffende braakbal is toegezonden aan het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en zal in de collectie worden opgenomen.

Gaarne wil ik mijn dank overbrengen aan de heer V. van Laar, die mij behulpzaam was met enige literatuur en aan Dr. A. van Wijngaarden, die het kaartstelsel van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer op soortgelijke gegevens heeft nagezocht.

- G. M. P. Sponselee, *Emmalaan 19, Hulst.*

LITTERATUUR:

Schreuder, A. (1947): Egelpennen in uilenballen. *De Levende Natuur*, jrg. 50, pag. 83-84.

Southern, H. N. (1964): *The Handbook of British Mammals*. Oxford. pag. 199.

Uttendörfer, O. (1952): *Neue Ergebnisse über die Ernährung der Greifvögel und Eulen*. Stuttgart/z.Z. Ludwigsburg. pag. 166.

Witherby, H. F. e.a. (1958): *The Handbook of the British Birds*, Vol. II, London. pag. 329.

IJsseling, M. A. en A. Scheygrond (1950): *De Zoogdieren van Nederland*. Zutphen. pag. 191.